

İnsanın Şerefi

Çocukluğunda anne ve babasını kaybetmiş ve onların yüzünü hiç görmemiş bir kimseye, "*Senin ebeveynin yok ve sen bu dünyaya kendi kendine geldin.*", denilse, bu söz o adamı kat'iyen tatmin etmeyeceği gibi, aynı zamanda ona büyük bir hakaret sayılacak ve o şahıs ise ebeveyninin kim olduğunu öğreninceye kadar rahat etmeyecektir.

Bilindiği gibi, insanın dünyaya gelmesinde ebeveyn sadece birer sebeptir. Bu sebeplerin inkârı bir kimse için büyük bir hakaret addedilirse, *müsebbibü'l-esbab* olan Kadir-i Zülcelâl'in inkârına giden adamlar, kendilerini ne derece büyük bir zillete düşürüyorlar, kıyas ediniz.

İnsan için en büyük şeref, Allah'a (C.C.) kul olma ve bunu idrak etme keyfiyetidir.

Bir adama kimin oğlu olduğu sorulduğunda, şayet o adamın amcası, babasına nazaran daha meşhur bir kimse ise, onun vereceği cevap, "*Falan zatın yeğeniyim.*", şeklinde olacaktır. Bu cevap, intisaptaki şerefi takdir etmenin bir ifadesidir.

*Bir insan, amcasının şerefiyle iftihar eder ve ona intisap ile şereflenmek isterse, **Hâlik-ı Küll-i Şey** olan **Hakim-i Ezeli**'ye iman ile intisab eden kimselerin ne derece şeref kazandıklarını kıyas ediniz.*

Bu şereften istifade etmemek aklın kârı değildir...